

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL

Pilotes a l'IEI

Obro les pàgines esportives dels diaris locals i nacionals, i de cop i sense solta ensopego amb la directora de l'Institut d'Estudis Ilerdencs fent manetes amb **Joan Laporta**, flamant president del F.C. Barcelona, embolcallat de polítics que convergeixen en la fotografia esportiva. Esportiva? "*Home, tot és cultura*", que em respon l'àngel de la guàrdia particular. L'erudit, afegeix: "esport" és una paraula anglesa derivada de "disport" que prové del francès antic "déport" amb la significació d'**entreteniment**; "se deporter", per a entretenir-se. Originàriament es tracta d'una cosa que desvia l'atenció de la banalitat quotidiana i dels seus vulgars neguits. D'acord? Glup!

Joan Laporta, entretenidor amb càrrec empresarial popular va dictar la conferència *Els*

símbols referents d'identitat nacional. Reglup! Llegeixo que, entre altres coses serioses, al llarg de la seva curta conferència -28 minuts- el bon **Jan** barrejava un model empresarial de dèficit zero, amb símbols nacionals que identifiquen el Barça amb Catalunya. Si és així, Laporta, famós executiu de l'escuderia Esade, executava un dríbling espectacular en el si de l'I.E.I., convertint l'Aula Magna en un camp de pilotes braves. Altrament dit: parlava d'economia, seductora combinació de fets i de fe, molt menys que una sots-categoria de l'economia, secta carismàtica, cismàtica, i punt. De cop i aquesta vegada amb solta, es treia llustre al vell eslògan antifranquista: "*El Barça és més que un club*". Ara, però, el panorama no és el mateix, per molt que els barrufets galàctico-

peperos del Real Madrid ens afrontin menyspreant pujar al nostre AVE-Cargol. Clar que en temps electorals esgrimir símbols patris té rendiments partidistes. No sé el perquè, però m'ha vingut al cap aquella vetusta i lúcida afirmació de Guy Debord "*Tot allò que la societat de l'espectacle-entreteniment presenta és verader, bo i necessari pel sol fet d'haver-ho presentat*". I mentre les pilotes no entrin a la porteria contrària, el Camp Nou és un immens escenari on grups de rock claven assaigs de càntics al temple mediàtic i patrioter, a l'espera que els mercenaris de la pilota suïn els seus escandalosos sous. I si del que es tracta és **catalanitzar** el Barça, ¿què tal si canviem el nom del club pel de **Catalunya**? ¿I què si els jugadors d'aquest símbol-pilota són naturals del país o, si més no, s'hi han format? Una selecció futbolística natural. Perquè si ens volen explotar amb símbols patriòtics, que ho facin com Déu mana.